

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P.**, bytom R., právne zastúpeného *JUDr. J., advokátom* v N., proti žalovanému: **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Služobný úrad Čadca**, Matičné nám. č. 1617, Čadca, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 19184-II/2007 zo dňa 3.4.2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2007-166 zo dňa 16. decembra 2008 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2007-126 zo dňa 20. mája 2008 v časti o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2007-166 zo dňa 16.12.2008 **p o t v r d z u j e .**

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í v ý r o k o t r o v á c h** rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2007-126 zo dňa 20.5.2008 tak, že: **žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 447,52 € (13.482,--Sk) do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J., advokáta so sídlom H.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom uvedeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 19184-II/2007 zo dňa 3.4.2007 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil a vec vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 6.737,--Sk (223,63 €) do troch dní na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd mal v danej veci preukázané, že žalovaný ako odvolací správny orgán preskúmaným rozhodnutím č. 19184-II/2007 zo dňa 3.4.2007 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 19184 zo dňa 6.2.2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa názoru krajského súdu v administratívnom konaní tým, že nebolo rozhodnuté o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom voči zloženiu členov poradnej komisie došlo k takému procesnému pochybeniu, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil úspechom žalobcu v konaní. Konštatoval, že žalobca mal v konaní úspech vo vzťahu k zrušeniu druhostupňového správneho rozhodnutia a jeho žalobe vo vzťahu k zrušeniu prvostupňového správneho rozhodnutia nebolo vyhovené, z ktorých dôvodov priznal žalobcovi trovy konania vo výške 50 % úspechu. Nepriznal žalobcovi zvýšenie základnej sadzby tarifnej odmeny o polovicu podľa § 13 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z., pretože preskúmanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím odvolacieho orgánu nemožno v danom prípade považovať za spojenie dvoch vecí, keďže v rámci postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je kvalifikovaným a spôsobilým samostatným predmetom preskúmania len rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa, ktorý rozhodoval ako správny orgán v poslednom stupni a prvostupňové rozhodnutie sa preskúmava len v spojení s týmto rozhodnutím. Taktiež nepriznal žalobcovi zvýšenie základnej sadzby tarifnej odmeny na trojnásobok podľa § 13 ods. 1 uvedenej vyhlášky, pretože nesúhlasil so záverom žalobcu, že išlo o vec mimoriadne ťažkú a náročnú.

Žalobca v odvolacej lehote proti uvedenému rozsudku podal na krajský súd návrh zo dňa 29.7.2008 na vydanie doplňujúceho rozsudku. Žiadal, aby krajský súd doplňujúcim rozsudkom rozhodol o jeho návrhu na zrušenie rozhodnutia služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci č. 19184 zo dňa 6.2.2007. Uviedol, že súd prvého stupňa v rozsudku nerozhodol o prvostupňovom správnom rozhodnutí napriek skutočnosti, že v žalobe sa jeho preskúmania domáhal, žiadajúc jeho zrušenie, pričom povinnosťou súdu je rozhodnúť o celom predmete konania.

Žalobca súčasne podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu v časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zmenil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 43.581.--Sk a súčasne mu priznal trovy odvolacieho konania v sume 6.972.--Sk, všetko na účet jeho právneho zástupcu. Žalobca vyjadril názor, že krajský súd nesprávne posúdil, že v predmetnej veci nešlo o spojenie vecí - teda o preskúmanie zákonnosti prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia správneho orgánu a neaplikoval § 13 ods. 4 vyhl. MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl. č. 655/2004 Z.z.“). Uviedol, že to, či dôjde alebo nedôjde k spojeniu vecí, určuje žalobca vo svojej žalobe. Nesúhlasil ani so záverom krajského súdu, že v predmetnej veci nejde o vec mimoriadne ťažkú a časovo náročnú. Poukázal na rozsah samotného súdneho spisu ako i administratívneho spisu žalobcu a na to, že v predmetnej právnej veci sa vyžaduje zastúpenie advokátom a vec je rozhodovaná senátom a nie samosudcom. Z uvedených dôvodov považoval za dôvodné, aby mu súd priznal trovy konania pozostávajúce z odmeny za 6 právnych úkonov zvýšenej podľa § 13 ods. 1 a § 13 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a z cestovného a náhrady za stratu času, celkovo v sume 1.446,62 € (43.581.--Sk).

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením č.k 21S/69/2007-166 zo dňa 16.12.2008 zamietol návrh žalobcu na doplnenie rozsudku krajského súdu č.k. 21S/69/2007-126 zo dňa 20.5.2008 podľa § 166 ods. 2 O.s.p. a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní krajskému súdu vytýkal, že písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia sa vo výroku nezhoduje s výrokom zápisnice zo dňa 20.5.2008, čím došlo k porušeniu § 156 ods. 4 O.s.p.. Namietal, že krajský súd porušil ustanovenia § 152 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď nerozhodol o celom žalobnom návrhu, pretože

žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti prvostupňového aj druhostupňového správneho rozhodnutia a žiadal, aby súd rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie, pričom krajský súd rozsudkom zrušil len rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu a o rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa nerozhodol. Vyjadril názor, že z uvedeného dôvodu bol jeho návrh na doplnenie rozsudku podaný dôvodne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal predloženú vec krajského súdu v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu krajského súdu nie je dôvodné a súčasne jeho odvolanie proti rozsudku v časti výroku o náhrade trov konania je dôvodné len čiastočne.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca podal na krajskom súde dňa 11.6.2007 žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 19184-II/2007 zo dňa 3.4.2007 a rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. 19184 zo dňa 6.2.2007 a žiadal, aby súd rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd rozsudkom č.k. 21S/69/2007-126 zo dňa 20.5.2008 zrušil druhostupňové rozhodnutie žalovaného č. 19184-II/2007 zo dňa 3.4.2007 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vrátil vec správne orgánu na ďalšie konanie.

Zákonodarca preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy ustanovil do právomoci súdov v osobitnej piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej správne súdnictvo.

Podľa § 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1, 2, 3 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250j ods. 2 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu **a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa** a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že

- a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,
- c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci,
- d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov,
- e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.**

Zákonodarca v citovaných právnych normách ustanovil zákonné podmienky, za splnenia ktorých je súd oprávnený a povinný preskúmať rozhodnutie správneho orgánu. V právnej norme § 247 ods. 1, 2 ustanovil, že podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, ktorý mu predchádzal. **Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.** Z uvedeného vyplýva, že súd má právomoc preskúmať zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodol v poslednom stupni, teda má právomoc preskúmať právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v administratívnom konaní a preto aj žaloba, aby bola súdom prijatá k preskúmaniu, musí byť podaná proti tomu správne orgánu, ktorý rozhodol v poslednom stupni a musí ísť o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Povinnosťou súdu pri posudzovaní zákonnosti právoplatného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je posudzovať aj zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu prvého stupňa z úradnej moci. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že v preskúmvanej veci sú splnené zákonné podmienky ustanovené v § 250j ods. 2 písm. a/ až e/ O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zruší a môže zrušiť **aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa** na základe okolností vyplývajúcich v konkrétnej veci z administratívneho spisu správnych orgánov odôvodňujúcich zrušenie prvostupňového správneho rozhodnutia a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

V predmetnej právnej veci krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, teda druhostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, z dôvodu, že správne konanie na druhom stupni trpelo vadou, ktorá

mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 250j ods. 2 O.s.p. pokiaľ zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a nebolo jeho povinnosťou samostatným rozhodnutím rozhodovať o rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, pretože prvostupňové správne rozhodnutie nebolo spôsobilé byť samostatným predmetom preskúmania súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Pokiaľ aj žalobca v žalobe žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako druhostupňové správne rozhodnutie a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, nejde o spojenie dvoch vecí a to z vyššie uvedených dôvodov, a preto ani nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť o tomto prvostupňovom rozhodnutí v zmysle žaloby.

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa správne rozhodol, keď návrh na doplnenie rozsudku podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 166 ods. 2 zamietol, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd neprihliadol na námietku žalobcu, že krajský súd nerešpektoval § 156 ods. 4 O.s.p., keď sa výrok v zápisnici zo dňa 20.5.2008 a výrok v napadnutom uznesení nezhodujú, pretože v zápisnici je uvedený výrok: „Návrh na doplnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 21S/69/2007-126 zo dňa 20.5.2008 v časti, aby súd zrušil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, č. 19184 zo dňa 6.2.2007 zamietá“ a vo výroku napadnutého uznesenia je uvedený: „Návrh na doplnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 21S/69/2007-123 zo dňa 20.5.2008, v ktorom navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, č. 19184 zo dňa 6.2.2007 zamietá“. Je teda zrejmé, že výroky sú obsahovo totožné a krajský súd ustanovenie § 156 ods. 4 O.s.p. neporušil.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa však pochybil pri rozhodovaní o náhrade trov konania napadnutým rozsudkom.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Krajský súd na základe žaloby žalobcu zrušil napadnuté správne rozhodnutie žalovaného, teda v preskúmvanej veci mal žalobca úspech v celosti a preto mu patrí náhrada všetkých trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s bránením jeho práva v tomto konaní a nielen 50 %, ako mu priznal krajský súd.

Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že v danej veci na krajskom súde v žiadnom prípade nedošlo k spojeniu vecí podľa § 112 O.s.p., a to z vyššie uvedených dôvodov, a preto nie je možné navýšiť odmenu za zastupovanie v zmysle § 13 ods. 4 uvedenej vyhlášky o odmeňovaní advokátov v zmysle žiadosti žalobcu, keďže prvostupňové správne rozhodnutie v zmysle § 247 ods. 2 O.s.p. nemohlo byť samostatným predmetom žaloby podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a bolo preskúmvané len v spojení s rozhodnutím žalovaného ako s rozhodnutím druhostupňového správneho orgánu a následne by mohlo byť zrušené podľa § 250j ods. 2 O.s.p. len v súvislosti s týmto rozhodnutím žalovaného.

Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že predmetnú právnu vec nemožno považovať za mimoriadne ťažkú či časovo náročnú, najmä ak túto náročnosť žalobca zdôvodnil v podstate len rozsahom spisov krajského súdu a žalovaného správneho orgánu. Mimoriadnej náročnosti nesvedčí ani argumentácia žalobcu, že vec rozhoduje súd v senáte a je tu povinné zastúpenie advokátom, nakoľko takto by bola podľa žalobcu odôvodnená mimoriadna náročnosť takmer všetkých vecí správneho súdnictva podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 220 a priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania, pretože mal v konaní úspech v celosti. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 447,52 € (13.482,--Sk), ktorá pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní súdu v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. a to za:

- dva úkony právnej služby v roku 2007 po 45,51 €, (1.371,--Sk) a 2x prislúchajúci režijný paušál po 5,91 € (178,--Sk):
 - prevzatie a príprava vecí (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhl.),
 - spísanie žaloby (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.),
- štyri úkony právnej služby v roku 2008 po 48,63 € (1.465,--Sk) a 4x prislúchajúci režijný paušál po 6,31 € (190,--Sk):
 - písomné podanie na súd zo dňa 18.1.2008 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.),
 - porada so žalobcom dňa 28.3.2008 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl.),
 - písomné podanie na súd zo dňa 12.5.2008 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.),
 - účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 20.5.2008 (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhl.),
- cestovné právneho zástupcu osobným motorovým vozidlom na pojednávanie pred krajským súdom dňa 20.5.2008 v sume 40,5 € (1.220,--Sk),
- náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 8 polhodín po 10,56 € (318,--Sk), spolu v sume 84,45 € (2.544,--Sk).

Podľa § 9 ods. 3 a 4 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov odvolací súd vyjadril sumy v súvislosti s výpočtom trov konania v eurách, po prepočítaní a zaokrúhlení v zmysle § 2 ods. 3 tohto zákona.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v konaní o odvolaní proti uzneseniu krajského súdu žalobca nebol úspešný a v konaní o odvolaní proti rozsudku krajského súdu v časti náhrady trov konania bol žalobca úspešný len čiastočne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 27. januára 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth